

Ходжа помолилѣ везира да ги прости, ако се решатѣ да се изтурчатѣ.

И на Георгьовденѣ се потурчиха банѣ Велю, протопопѣ Константинѣ, попѣ Гюрге, попѣ Димитърѣ въ Костандово и ситѣ кметове и попове отѣ другитѣ села. И като бѣше много гладия, пашата остави още четири ходжи да ни турчатѣ и кои се потурчатѣ, да имѣ дадатѣ жито за ядене. И той отиде презѣ Разлога въ Солунѣ. Нашитѣ се турчиха до Богородица (августѣ). Които се неизтурчиха, едни изклаха, други бѣгаха по гората и тѣмѣ имѣ изгориха кжшитѣ и Хасанѣ Ходжа пусна много кола въ града Т. Пазарджикѣ, та докараха жито отѣ Бегликѣ ханѣ и стовари го въ църквитѣ Св. Петка и Св. Апостолѣ Андрея въ Костандово. И разладе на потурченитѣ кжщи по две мѣри ржжѣ и две мѣри просо. Та че на Петковѣ денѣ дойде ферманѣ отѣ царя да се събератѣ избѣгалитѣ българи, които си останатѣ рая, да даватѣ голѣми данѣци, да ходятѣ на ангария, а само турцитѣ, да отиватѣ на войска. И събраха се бѣжанцитѣ та съградиха кжщи въ Каменица и Ракиново. Тогасѣ повечето бѣжанци отѣ страхѣ отидоха при Старата-Рѣка, та съградиха ново селище Батово ¹⁾ Хасанѣ Ходжа натери потурняцитѣ, та разсипаха ситѣ църкви отѣ Костенецѣ до Станимака: 33 манастира и 218 църкви. И така разсипаха се българитѣ въ Чепино“.

Обаче християнската вѣра и обичаитѣ дълго време не сж били забравени отѣ потурченитѣ българи. До скоро, пѣкъ може би и сега, тѣ пазятѣ нѣкои християнски обичаи, както на свадбитѣ си,

¹⁾ Навѣрно Батакъ.